

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2018/171

2017 m. spalio 19 d.

kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 papildomas pradelstų kreditinių įsipareigojimų reikšmingumo ribinės vertės techniniais reguliavimo standartais

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 dėl pradžios reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾, ypač į jo 178 straipsnio 6 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

- (1) tos pačios jurisdikcijos rinkos ir ekonominės sąlygos yra panašios, todėl kompetentingos institucijos visoms jų atitinkamai jurisdikcijai priklausančioms įstaigoms turėtų nustatyti vieną bendrą kreditinio įsipareigojimo reikšmingumo vertinimo ribinę vertę, kaip nurodyta Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnio 1 dalies b punkte. Tokia reikšmingumo ribinė vertė, kuri laikui bėgant turėtų išlikti pastovi, naudinga ir tuo, kad suteikia galimybę lengviau palyginti tai pačiai jurisdikcijai priklausančių įstaigų kapitalo reikalavimus;
- (2) viena vertus, suma, kurią galima laikyti reikšminga, priklauso nuo bendro kreditinio įsipareigojimo lygio. Kita vertus, įstaigos linkusios manyti, kad visos tam tikro lygio nesiekiančios sumos yra nereikšmingos, nepriklausomai nuo jų santykio su bendru kreditiniu įsipareigojimu. Todėl reikšmingumo ribinę vertę turėtų sudaryti du komponentai: absoliutus komponentas (absoliuti suma) ir santykinis komponentas (bendro kreditinio įsipareigojimo procentinė dalis, kuri atitinka pradelstą sumą). Todėl pradelstas kreditinis įsipareigojimas turėtų būti laikomas reikšmingu, kai viršijama tiek absoliučia suma išreikšta riba, tiek procentine dalimi išreikšta riba;
- (3) įvairių įsipareigojančiųjų asmenų vidutinės pajamos ir vidutinės kreditinių įsipareigojimų sumos labai skiriasi. Todėl reikšmingumo ribines vertes reikėtų atitinkamai diferencijuoti, nustatant atskirus mažmeninių pozicijų ir kitų pozicijų ribinės vertės absoliučius komponentus;
- (4) reikšmingumo ribinė vertė turėtų būti pritaikyta prie kiekvienos jurisdikcijos vietos ypatumų. Ekonominių sąlygų skirtumai, įskaitant skirtingus kainų lygius jurisdikcijose, suteikia pagrindą įvairiose jurisdikcijose nustatyti skirtingus reikšmingumo ribinės vertės absoliučius komponentus. Tačiau tokia diferenciacija santykinio komponento atžvilgiu pateisinama retai. Todėl santykinis komponentas iš principo turėtų būti toks pats visose jurisdikcijose, o absoliutaus komponento atžvilgiu turėtų būti leidžiamas tam tikras lankstumas. Tai suteiks galimybę kompetentingoms institucijoms nustatyti tinkamo lygio reikšmingumo ribinę vertę iki nurodytos didžiausios ribos, atsižvelgiant į specialias jų atitinkamos jurisdikcijos sąlygas;

⁽¹⁾ O L L 176, 2013 6 27, p. 1.

- (5) nors reikšmingumo ribinės vertės nustatymo sąlygos įvairiose Sąjungos jurisdikcijose turėtų būti suvienodintos, reikėtų leisti tam tikrus skirtingose jurisdikcijose taikomų ribinių verčių lygio skirtumus, kurie atspindėtų skirtingus rizikos lygius, kuriuos atitinkamos kompetentingos institucijos laiko pagrįstais atsižvelgdamos į nacionalinių rinkų ypatumus. Todėl tinkamą reikšmingumo ribinės vertės lygį gali reikėti aptarti skirtingose priežiūros institucijų kolegijose;
- (6) reikšmingumo ribinė vertė gali turėti didelį poveikį visų atitinkamai jurisdikcijai priklausančių įstaigų kapitalo reikalavimų ir tikėtinų nuostolių apskaičiavimui, nepriklausomai nuo tokiam apskaičiavimui atlikti taikyto metodo. Dėl tų priežasčių, nustatydamos reikšmingumo ribinę vertę, kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į įvairius veiksnys, įskaitant konkrečias mažmeninių pozicijų rizikos ypatybes. Mažmeninių pozicijų ir pozicijų, kurios nėra mažmeninės pozicijos, konkrečios rizikos ypatybės turėtų būti vertinamos atskirai;
- (7) gali būti, kad tam tikros jurisdikcijos kompetentingos institucijos nustatytą reikšmingumo ribinę vertę taip pat turės taikyti tarpvalstybinę veiklą vykdančios įstaigos. Todėl kitos jurisdikcijos kompetentingos institucijos nustatytos ribinės vertės lygis gali būti svarbus veiksnys kompetentingai institucijai vertinant, ar rizikos lygis, kurį atitinka tam tikra ribinė vertė, yra pagrįstas. Todėl kompetentingų institucijų apibrėžtos reikšmingumo ribinės vertės turėtų būti skaidrios ir apie jas reikėtų pranešti Europos bankininkystės institucijai (EBI), kad jas būtų galima paskelbti viešai;
- (8) kompetentingos institucijos turėtų nustatyti tokio lygio reikšmingumo ribinę vertę, kuris atitiktų rizikos, kurią jos laiko pagrįsta, lygį. Kadangi tas rizikos lygis priklauso nuo to, kaip reikšmingumo ribinė vertė taikoma išpareigojimų neįvykdymo nustatymo procese, būtina, kad nustatydamos ribinę vertę kompetentingos institucijos padarytų tam tikras prielaidas dėl to, kaip bus apskaičiuojamos sumos ir koeficientai, kurie bus lyginami su absoliučiu ir santykinu reikšmingumo ribinės vertės komponentais, ir kuriuo išpareigojimų neįvykdymo nustatymo proceso etapu reikšmingumo ribinė vertė bus taikoma. Atsižvelgiant į tai, ribinė vertė turėtų būti nustatyta taip, kad įstaigos galėtų nustatyti išpareigojančiuosius asmenis, kurie kelia gerokai didesnę riziką dėl dalinių ar nereguliarių, bet sistemingai vėluojančių mokėjimų, ir laiku nustatyti reikšmingą pradelstą kreditinį išpareigojimą;
- (9) pradelstų kreditinių išpareigojimų reikšmingumas yra Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnio 1 dalies b punkte pateiktos išpareigojimų neįvykdymo apibrėžties dalis. Bet koks tos apibrėžties pakeitimas vidaus reitingais pagrįstą metodą (toliau – IRB metodas) taikančioms įstaigoms lemia reikšmingus reitingų sistemų, naudojamų apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimus kredito rizikai padengti, pakeitimus. Todėl kompetentinga institucija neturėtų keisti reikšmingumo ribinės vertės, nebent ji yra netinkama dėl pasikeitusių rinkos ar ekonominių sąlygų ir lemia reikšmingus išpareigojimų neįvykdymo nustatymo procesų iškraipymus;
- (10) kompetentingoms institucijoms turėtų būti leidžiama atidėti reikšmingumo ribinių verčių taikymą įstaigoms, kurios turi atlikti reikšmingus savo IRB modelių pakeitimus, ir įstaigoms, kurioms tokias ribines vertes sudėtinga įgyvendinti, nes jų ankstesnis pradelstų pozicijų reikšmingumo nustatymo metodas labai skiriasi nuo tų ribinių verčių. Be to, IRB metodą taikančioms įstaigoms, kurios daliai savo pozicijų taiko standartizuotą metodą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 148 arba 150 straipsnį, naujų reikšmingumo ribinių verčių taikymo data turėtų būti ta pati visoms tų įstaigų pozicijoms. Tačiau, siekiant išvengti pernelyg didelio vėlavimo taikant ribines vertes visoje Sąjungoje, tokie ilgesni laikotarpiai turėtų būti riboti;
- (11) kompetentingoms institucijoms reikėtų suteikti pakankamai laiko, kad jos galėtų atlikti išsamią analizę, būtiną pagrįsto lygio reikšmingumo ribinei vertei nustatyti;
- (12) šis reglamentas grindžiamas techninių reguliavimo standartų projektais, kuriuos EBI pateikė Komisijai;
- (13) EBI surengė atviras viešas konsultacijas dėl techninių reguliavimo standartų projektų, kuriais grindžiamas šis reglamentas, išanalizavo galimas susijusias sąnaudas ir naudą bei paprašė Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės, įsteigtos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ 37 straipsnį, nuomonės,

(1) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Mažmeninių pozicijų reikšmingumo ribinės vertės nustatymo sąlygos

1. Kompetentinga institucija visoms savo jurisdikcijai priklausančioms įstaigoms nustato vieną bendrą mažmeninių pozicijų reikšmingumo ribinę vertę.

Tačiau įstaigoms, kurios taiko Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nustatytą išpareigojimų neįvykdymo apibrėžtį individualios kredito priemonės lygmeniu, kompetentinga institucija gali nustatyti atskirą vieną bendrą mažmeninių pozicijų reikšmingumo ribinę vertę.

2. 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą reikšmingumo ribinę vertę sudaro absoliutus ir santykinis komponentai.

Absoliutus komponentas išreiškiamas kaip didžiausia visų pradelstų sumų, kurias išpareigojantysis asmuo skolingas įstaigai, tos įstaigos patrunuojančiai įmonei ar bet kuriai iš jos patrunuojamųjų įmonių (pradelstas kreditinis išpareigojimas), suma. Didžiausia suma neviršija 100 EUR arba tos sumos ekvivalento atitinkama nacionaline valiuta.

Santykinis komponentas išreiškiamas procentine dalimi, kuri atitinka pradelsto kreditinio išpareigojimo sumos santykį su bendra visų įstaigos, tos įstaigos patrunuojančiosios įmonės ar bet kurių jos patrunuojamųjų įmonių balansinių pozicijų to išpareigojančiojo asmens atžvilgiu, išskyrus nuosavybės vertybinių popierių pozicijas, suma. Procentinė dalis yra nuo 0 % iki 2,5 % dydžio ir nustatoma 1 % dydžio, kai ta procentinė dalis atitinka rizikos lygį, kurį kompetentinga institucija laiko pagrįstu pagal 3 straipsnį.

3. 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta reikšmingumo ribinė vertė nustatoma pagal 2 dalyje nustatytas sąlygas, išskyrus vienintelį skirtumą, kad „pradelstas kreditinis išpareigojimas“ ir „bendra visų įstaigos balansinių pozicijų to išpareigojančiojo asmens atžvilgiu, išskyrus nuosavybės vertybinių popierių pozicijas, suma“ reiškia išpareigojančiojo asmens kreditinio išpareigojimo sumas, susidarancias dėl vienos kredito priemonės, kurią suteikė įstaiga, patrunuojančioji įmonė arba bet kuri iš jos patrunuojamųjų įmonių.

4. Nustatydama reikšmingumo ribinę vertę pagal šį straipsnį kompetentinga institucija atsižvelgia į mažmeninių pozicijų rizikos ypatybes ir mažmeninių pozicijų specifikacijas, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 147 straipsnyje IRB metodą taikantiems bankams ir to reglamento 123 straipsnyje standartizuotą metodą taikančioms įstaigoms.

5. Nustatydama reikšmingumo ribinę vertę pagal šį straipsnį kompetentinga institucija daro prielaidą, kad išpareigojantysis asmuo neįvykdo išpareigojimų, kai tiek riba, išreikšta kaip reikšmingumo ribinės vertės absoliutus komponentas, tiek riba, išreikšta kaip tos ribinės vertės santykinis komponentas, viršijama arba 90 dienų iš eilės, arba 180 dienų iš eilės, kai visos pozicijos, įtrauktos į pradelsto kreditinio išpareigojimo apskaičiavimą, yra užtikrintos gyvenamosios paskirties arba MVĮ komercinės paskirties nekilnojamoju turtu ir tų pozicijų atžvilgiu 90 dienų laikotarpis buvo pakeistas 180 dienų laikotarpiu pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnio 1 dalies b punktą.

2 straipsnis

Pozicijų, kurios nėra mažmeninės pozicijos, reikšmingumo ribinė vertė

1. Kompetentinga institucija visoms savo jurisdikcijai priklausančioms įstaigoms nustato vieną bendrą pozicijų, kurios nėra mažmeninės pozicijos, reikšmingumo ribinę vertę.

2. 1 dalyje nurodyta reikšmingumo ribinė vertė nustatoma pagal 1 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, išskyrus vienintelį skirtumą, kad tos reikšmingumo ribinės vertės absoliutus komponentas neviršija 500 EUR arba tos sumos ekvivalento atitinkama nacionaline valiuta.

3. Nustatydamą reikšmingumo ribinę vertę pagal šį straipsnį kompetentinga institucija atsižvelgia į pozicijų, kurios nėra mažmeninės pozicijos, rizikos ypatybes.

4. Nustatydamą reikšmingumo ribinę vertę pagal šį straipsnį kompetentinga institucija daro prielaidą, kad išpareigojantysis asmuo neįvykdo išpareigojimų, kai tiek riba, išreikšta kaip reikšmingumo ribinės vertės absoliutus komponentas, tiek riba, išreikšta kaip tos ribinės vertės santykinis komponentas, viršijama arba 90 dienų iš eilės, arba 180 dienų iš eilės, kai pozicijos, įtrauktos į pradelsto kreditinio išpareigojimo apskaičiavimą, yra viešojo sektoriaus subjekto pozicijos ir tų pozicijų atžvilgiu 90 dienų laikotarpis buvo pakeistas 180 dienų laikotarpiu pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnio 1 dalies b punktą.

3 straipsnis

Rizikos lygis

Pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnio 2 dalies d punkto reikalavimus kompetentinga institucija laiko, kad reikšmingumo ribinė vertė atitinka pagrįstą rizikos lygį, kai dėl tos ribinės vertės nepripažįstama pernelyg daug išpareigojimų neįvykdymo atvejų, kuriuos lemia kitos aplinkybės nei išpareigojančiojo asmens finansiniai sunkumai, ir nėra labai vėluojama pripažinti išpareigojimų neįvykdymo atvejus, kuriuos lemia išpareigojančiojo asmens finansiniai sunkumai.

4 straipsnis

Pranešimas apie reikšmingumo ribines vertes

Kompetentinga institucija praneša EBI apie savo jurisdikcijoje nustatytas reikšmingumo ribines vertes. Jeigu kompetentinga institucija reikšmingumo ribinės vertės santykinį komponentą nustato didesnę arba mažesnę nei 1 %, tokį pasirinkimą ji turi pagrįsti EBI.

5 straipsnis

Reikšmingumo ribinių verčių atnaujinimas

Jeigu reikšmingumo ribinės vertės absoliutus komponentas nustatytas kita nei euro valiuta ir jeigu dėl valiutos keitimo kursų kintamumo to komponento ekvivalentas viršija 100 EUR sumą mažmeninėms pozicijoms arba 500 EUR sumą pozicijoms, kurios nėra mažmeninės pozicijos, ribinė vertė nekeičiama, nebent kompetentinga institucija EBI įrodo, kad reikšmingumo ribinė vertė nebeatitinka rizikos lygio, kurį kompetentinga institucija laiko pagrįstu.

6 straipsnis

Reikšmingumo ribinių verčių taikymo data

Kompetentinga institucija nustato reikšmingumo ribinės vertės taikymo datą, kuri įvairių kategorijų įstaigoms gali būti skirtinga, tačiau yra ne vėlesnė nei 2020 m. gruodžio 31 d. įstaigoms, taikančioms standartizuotą metodą, nustatytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje.

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2018 m. gegužės 7 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. spalio 19 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER
